

[M. K. Sørensen.]

skabsaaret 1940—41 paa 5 Mill. Kr. Disse 5 Mill. Kr. skal bruges til Nedbringelse af den amtskommunale Grundskyld, som det ellers paahviler de forskellige Ejendomsbesiddere at udrede. Fordelingen af de 5 Mill. Kr. sker saaledes, at de 4 650 000 Kr. fordeles mellem samtlige Amtskommuner i samme Forhold som Statskassens Tilskud efter Loven af 1933 om kommunale Ejendomsskatter, medens Restbeløbet, de 350 000 Kr., fordeles efter samme Regler som yderligere Tilskud til de fire sønderjyske Amtskommuner. Jeg maa sige, at selv om den nu afsluttede Skatteligning udviser forbedrede økonomiske Forhold for det danske Landbrug, er der vist god Grund til at fremsætte dette Lovforslag, da ingen med Sikkerhed kan vide noget om, hvorledes Fremtiden vil forme sig. Meget kunde tyde paa, at det danske Landbrugs Betalingsevne i det kommende Aar vil blive formindsket. Udgiften fordeles med Halvdelen paa Statskassen og Halvdelen paa den fælleskommunale Udligningsfond.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget og tilsige mit Partis Medvirken til dets hurtige Fremme og Vedtagelse her i Tinget.

Edvard Sørensen: Det Forslag, der behandles her, betyder en haardt tiltrængt Hjælp til Skatteyderne i Landets Amtskommuner. Naar man har læst Forhandlingerne ved Amdsraadmøderne i den sidste Tid, hvor Skatterne for det kommende Aar har været til Behandling, er der to Ting, der har præget disse Forhandlinger. Det første er dette, at Budgetterne er blevet nedskaaret saa kraftigt, som man alt taget i Betragtning har ment det forsvarligt, naar man ikke vilde ud for den Risiko, at Budgetterne skulde sprænges i Stumper og Stykker. Ja, efter Referatet i Bladene har et Amt endog i fuld Alvor drøftet at hjemsende indtil op imod Halvdelen af de paa Sygehuset indlagte Patienter. Det andet er dette, at Udskrivningen er steget til en foruroligende Højde, samtidig med at Landbrugets Indtægter falder katastrofalt, og som bekendt falder den væsentligste Del af Amtsskatterne paa Landbruget. Deraf forstaar man, hvor alvorlig Situationen er. Dertil kommer Frygten for, at det katastrofale Fald i Landbrugets Indtægter skal medføre, at Skatterne ikke gaar ind, hvilket ganske naturligt vil lamme Amtskommunernes Muligheder for at løse de Opgaver, der er henlagt til dem.

Af disse Grunde er en Støtte ikke al-

ene velbegrunder, men nødvendig; Spørgsmaalet er kun, om det forelagte Forslag er tilstrækkeligt til at afbøde de Sammenbrud, der frygtes i det kommende Aar. Der er for mig ingen Tvivl om, at naar Skattekommissionen engang bliver færdig med sit Arbejde om de offentlige Byrders Fordeling mellem de forskellige Kommuntypen, vil det deraf fremgaa, at det fra næsten alle Sider erkendes, at Amtskommunerne i Dag løser betydelige Opgaver, som egentlig er Statsopgaver, og at der paa visse Omraader bør ydes større Støtte, end Tilfældet er nu. Naar dette betragtes som rigtigt i normale Tider, vil der under de ekstraordinære Forhold, hvorunder vi i Øjeblikket lever, være Grund til at træffe en langt mere effektiv Ordning, end det foreliggende Forslag er Udtryk for, en Ordning, hvis Forlængelse fra Aar til Aar man ikke ude i Amterne skulde gaa i Spænding og vente paa. Den Uvished, der haade i Fjor og i Aar har præget dette Forhold, giver en Usikkerhed ved Budgetlægningen, som burde undgaaes.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne minde om det Forslag, mit Parti stillede i Fjor, om en ændret Affattelse af § 8 i Lov af 20. Maj 1933 om kommunale Ejendomsskatter gaaende ud paa, at Statstilskuddet til Nedsættelsen af den amtskommunale Grundskyld paa 20 Mill. Kr. aarlig, der er fastsat i Loven, ydedes fuldt ud, saa længe Landbrugets Forrentningsprocent var under 4, og derefter aftrappedes, saaledes at det var bortfaldet, naar Forrentningsprocenten naaede 6. Dette Forslag, der efter min Mening vilde være en god midlertidig Ordning, har tre store Fordele fremfor det Forslag, vi behandler her. For det første er der i Aar dobbelt saa mange Penge i det til Hjælp for Skatteyderne i Amtskommunerne. For det andet betyder Vedtagelsen af dette Forslag, at man ude i Amterne omkring 1. Februar ved, hvad man har at regne med. For det tredje er denne midlertidige Ordning knyttet meget nær til Landbrugets Indtjeningsmuligheder, hvad der ikke mindst under Hensyn til de usikre Forhold, vi lever under i Øjeblikket, vil være en Fordel for alle Parter. Jeg vil gerne henstille til Indenrigsministeren at tage dette Spørgsmaal op til velvillig Overvejelse og Prøvelse, og det skulde glæde mig, og jeg kan tilføje: samtlige Amtskommuner i Landet, hvis Indenrigsministeren vilde stille dette Forslag i Stedet for det, vi behandler her i Dag.

Hvad det forelagte Lovforslag angaar, vil mit Parti, hvis Indenrigsministeren